

Leona Krejčí, *Historik a archivář František Křížek (1909–1993). Životní a odborné osudy do roku 1948.* Bakalářská práce Pedagogické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, České Budějovice 2020, 49 s.

Posudek oponenta bakalářské práce

Bakalářská práce Leony Krejčí *Historik a archivář František Křížek (1909–1993). Životní a odborné osudy do roku 1948* se zabývá životním a profesním osudem Františka Křížka do roku 1948. Autorka čerpala z odborné literatury a pramenů uložených v Městském muzeu a galerii v Dačicích, Státním oblastním archivu v Třeboni a Státním okresním archivu v Jindřichově Hradci. Hlavním zájmem Františka Křížka byla numizmatika, zajímal se také o otázky z archeologie, muzejnictví, obecných dějin, antiky. Zabýval se však i výzkumem dějin Dačic a Dačicka.

Cílem práce bylo, jak Leona Krejčí v úvodu napsala „*hlouběji proniknout do soukromého a pracovního života Františka Křížka a rozklíčovat, jaké strategie musel volit, aby dosáhl zmiňované kariéry*“. Kladla si otázky, jak mohl nemajetný chlapec studovat na gymnáziu v Brně a následně pokračovat na vysoké škole, z jakého důvodu a kdy se rozhodl věnovat vědeckému tématu archeologie, či jak vypadala úroveň archeologie v meziválečném období.

Po formální stránce je práce rozdělená kromě úvodu a závěru do pěti kapitol, které jsou řazeny tematicky. První kapitola nazvaná Dětství v Dačicích předkládá stručnou charakteristiku rodného města, kde se František Křížek v roce 1909 narodil. Popisuje život v Dačicích až do odchodu Františka na gymnaziální studia do Brna, na což navazuje následující kapitola s názvem František Křížek a České státní gymnázium v Brně. Je rozdělena do dvou podkapitol, a kromě studia se zabývá i historií tohoto vzdělávacího ústavu. Na brněnské gymnázium byl přijat v roce 1920, v roce 1928 jej zakončil maturitou s vyznamenáním. O studiu na filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně pojednává třetí kapitola. Mimo jiné je zde opět nastíněna stručná historie celé školy. Na brněnskou univerzitu se dostal v roce 1928 a rigorózní doktorské zkoušky složil v červnu roku 1932. O tom, co ho nejvíce ze zvoleného oboru zaujalo, jaké předměty zde studoval, či jací profesori ho ovlivnili, se lze dozvědět v tomto oddílu.

Čtvrtá kapitola nazvaná *Soukromý život* se věnuje období, kdy čerstvý absolvent a držitel doktorského titulu František Křížek nastupuje do svého prvního zaměstnání jako suplující středoškolský učitel. Dále se zaobírá uzavřením Křížkova manželství a nástupem na vojenskou základní službu. Celou práci uzavírá závěrečná pátá kapitola, která předkládá

stručnou charakteristiku dějin moravské archeologie v meziválečném období v Československu. Rozebírá, čemu se František Křížek věnoval v oboru archeologie či numizmatiky. Krátce pojednává i o snaze získat titul docenta a problémy s tím spojené. Jsou zde částečně představeny i články, které publikoval a díky kterým se vypracoval na vysněnou pracovní pozici ředitele Moravského zemského muzea v Brně. Kapitulu doplňuje bibliografie prací Františka Křížka od roku 1933–1948. Bakalářskou práci uzavírá závěr a seznam pramenů a literatury.

Celá kvalifikační práce je zpracována pečlivým a solidním způsobem. Text je napsán kultivovaným jazykem bez větších gramatických a stylistických prohřešků (pozor na špatné koncovky pádů na s. 16 a 43). K práci mám následující postřehy a připomínky:

Uvítal bych bližší vyličení lidské stránky historika a archiváře Františka Křížka, především jeho času dětství a mládí. To by nejlépe umožnily vlastní memoárové texty. V případě Křížka patrně neexistují. O jeho rodinných poměrech se dozvídám pouze, že otec byl klempíř a matka služebná (s. 19). Oproti tomu v práci například nechybí životopis Františka Kameníčka, ředitele brněnského gymnázia, které Křížek navštěvoval, i když nelze přímo doložit, že ovlivnil budoucí Křížkovo směřování (s. 23). Měl například Křížek nějaké sourozence či další příbuzné? Pokud ano, možná by jejich potomci mohli být zdrojem informací o Křížkově mládí. V seznamu použitých pramenů je mimo jiné i odkaz na tři kartony písemností označené jako „materiály k rodokmenu Křížků.“ Nebylo by možné načerpat bližší informace i z těchto pramenů?

V případě, že bude Leona Krejčí pokračovat v rekonstrukci Křížkových životních osudů i po roce 1948 v budoucí diplomové práci, jak sama v závěru napsala, doporučuji rozšířit portrét osobnosti prostřednictvím metody orální historie nejen z profesní, ale především z lidské stránky. Autorka sice již pořídila zvukový záznam rozhovoru s Křížkovou spolupracovnicí Věrou Tomšů, bylo by ovšem dobré rozšířit počet informátorů o další. Křížek zemřel v roce 1993, jistě žije v Dačicích ještě řada osob, které ho znaly a jejich vyprávění by bylo možné zachytit.

Práce Leony Krejčí splňuje všechny předpoklady bakalářské práce. Z výše uvedených důvodů práci doporučuji k obhajobě a hodnotím známkou **v ý b o r n ě**.

V Doudlebech 26. 5. 2020

PhDr. Jan Šimánek

